

Sygn. akt II Ka 262/17 W

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Łomży w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Małachowska

Protokolant: Adam Jagielski

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2018 roku

sprawy L. K.

obwinionego z art. 66§1kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Zambrowie,

z dnia 1 sierpnia 2017 roku, sygn. akt II W 376/17

Uchyla zaskarżony wyrok zaoczny i sprawę obwinionego L. K. przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zambrowie.

SSO Jolanta Małachowska

Sygn. akt II Ka 262/17 W

UZASADNIENIE

L. K. został obwiniony o to, że w dniu 16 maja 2017 r. w Komendzie Powiatowej Policji w Z., woj. (...) działając ze złośliwości zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym spowodował niepotrzebną czynność policji tj. o wykroczenie z art. 66§1 kw.

Wyrokiem zaocznym z dnia 1 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Zambrowie w sprawie II W 376/17 uznał obwinionego L. K. za winnego tego, że w dniu 16 maja 2017 r. w Komendzie Powiatowej Policji w Z. woj. (...), zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym spowodował niepotrzebną czynność policji tj. o wykroczenie z art. 66§1 kw i za to na mocy art. 66§1kw w zw. z art. 24§1i3kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 800 złotych.

Na mocy art. 66§2kw w zw. z art. 32kw orzekł wobec obwinionego L. K. na rzecz Komendy Powiatowej Policji w Z. nawiązkę w wysokości 500 złotych.

Obciążył obwinionego L. K. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych oraz zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa 80 złotych tytułem opłaty.

Powyższe orzeczenie zaskarżył obwiniony L. K. w całości na swoją korzyść, w której nie sprecyzował zarzutów apelacyjnych. Z wniesionego środka odwoławczego wynika, iż obwiniony nie zgadza się z treścią zapadłego wyroku i jego uzasadnienia.

Obrońca obwinionego L. K. poparł apelację i wniósł o uniewinnienie obwinionego ewentualnie ze względu na stan zdrowia obwinionego o niekaranie go oraz o zasądzenie kosztów obrony udzielonej obwinionemu z urzędu, które to koszty nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Abstrahując od zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zaocznego rozważań stanowiących podstawę dokonanej przez Sąd orzekający oceny, skutkującej uznaniem obwinionego L. K. za winnego przypisanego mu wykroczenia zauważyć należy, iż Sąd orzekający dopuścił się rażącej obrazy przepisu art. 21§1pkt2kpw w zw. z art. 104§1pkt6kpw, która należy do bezwzględnych przyczyn odwoławczych i musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania niezależnie od granic zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów i bez względu na to, czy uchybienie to wpłynęło na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Unormowanie zawarte w art. 21§1pkt2 kpw stanowi, iż obwiniony musi mieć obrońcę wówczas, gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego poczytalności. Wprawdzie Sąd orzekający nie wysłowił powzięcia takiej wątpliwości ale bezsprzecznie powinien był to uczynić w oparciu o treść opinii sądowo-psychiatrycznej i dokumentacji medycznej, z którą Sąd ten miał styczność w sprawie II W 419/12 oraz z uwagi na dużą ilość spraw toczących się przeciwko temu obwinionemu. Zaistniała sytuacja obligowała też do zgromadzenia aktualnej dokumentacji lekarskiej L. K., ale przede wszystkim do wyznaczenia mu obrońcy z urzędu na podstawie art. 21§1pkt2i§4kpw, która to obrona miała charakter obrony obowiązkowej. Tymczasem Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe i wydał wyrok, choć niezbędnym w tej sprawie było nie tylko ustanowienie obwinionemu obrony koniecznej ale i dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność ustalenia czy w chwili popełnienia zarzucanego mu wykroczenia miał on zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania postępowaniem była w znacznym stopniu ograniczona oraz jego zdolności do udziału w postępowaniu sądowym. Powyższe rażące błędy i uchybienia Sądu Rejonowego spowodowały w postępowaniu odwoławczym podjęcie w tym kierunku szeregu czynności naprawczych, w wyniku których jedynym możliwym rozstrzygnięciem w rozpatrywanej sprawie stało się orzeczenie o charakterze kasatoryjnym. Z powołanej bowiem opinii lekarza psychiatry H. C. z 19.02.2018 roku wynika ponad wszelką wątpliwość, iż u obwinionego L. K. rozpoznano organiczne zaburzenia osobowości i zaburzenia urojeniowe, a w okresie objętym zarzucanym, czynem miał on ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, a więc zachodzi warunek określony w art. 31§2kk. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego obwiniony może uczestniczyć w postępowaniu sądowym ale wymaga pomocy w prowadzeniu swojej obrony.

Reasumując stwierdzić należy, iż brak reakcji Sądu I instancji w powyższym zakresie pozbawił obwinionego obligatoryjnej obrony przewidzianej w regulacji art. 21§1pkt.2 kpw bowiem w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie miał on ustanowionego obrońcy ani z wyboru ani z urzędu. W konsekwencji braku realizacji powyższych dyrektyw i gwarancji prawnych wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 104 § 1 pkt 6 kpw, co implikować musiało konieczność uchylenia kontestowanego wyroku zaocznego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, który ponowi postępowanie i przeprowadzi je z udziałem obrońcy ustanowionego obwinionemu z urzędu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy rozpoznając apelację stosownie do treści art. 436kpk w zw. z art. 109§2kpw ograniczył się do wskazania powyższego uchybienia, pozostałe uznając za przedwczesne albowiem było to wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w rozpatrywanej sprawie.

W związku z powyższym, nie przesądzając oczywiście o jakimkolwiek kierunku rozstrzygnięcia w sprawie, Sąd Okręgowy na mocy art. 437§1i2kpk w zw. z art. 109§2kpw orzekł jak w ferowanym wyroku.

SSO Jolanta Małachowska.